

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—6 (se Tillæg C. Sp. 199) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal lade den næste Sag paa Dagsordenen udgaa under Hensyn til, at Ordføreren er forhindret i at være til Stede.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 211).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Det Lovforslag, jeg herved har den Ære at forelægge det høje Ting, gaar ud paa at bestemme, at det Beløb, som af Staten refunderes Kommunerne i Anledning af Udgifterne til Hjælpekasserne, for Finansaaret 1923—24 fastsættes til 750 000 Kr., hvilket Beløb bliver at fordele i Overensstemmelse med de i Hjælpekasseloven fastsatte Regler. Lovforslaget foreligger her for det høje Ting i samme Skikkelse som den, i hvilken det blev fremsat for Folketinget, men der har i Folketinget været en ikke ringe Uenighed om Lovforslaget. Man har ikke været uenig om, at man paa ny, saaledes som Tilfældet var med den Lov, som blev vedtaget i forrige Rigsdagssamling, bør fastsætte en Maksimumssum for Refusionen, men Uenigheden har drejet sig om, hvilket Beløb man her skulde sætte, idet Hjælpekasseudgifterne i de senere Aar, navnlig det sidste Par Aar, har været af en saadan Højde, at et Beløb af 750 000 Kr. fra Staten ikke vil være tilstrækkeligt til at yde Kommunerne en Trediedel af de Beløb, der er anvendt til Hjælpekasserne. Dette har efter min Mening sin Aarsag i, at man ved Administrationen af Hjælpekasseloven i ikke faa Kommuner, i første Række Københavns Kommune, men ogsaa i adskillige Storbykommuner, er

kommet ind paa en Praksis, som ikke er i fuld Overensstemmelse med Hjælpekasselovens Indhold. Jeg føler mig overbevist om, at et Beløb af 750 000 Kr. vil være tilstrækkeligt, naar Hjælpekasserne forvaltes i Overensstemmelse med Lovgivningen og navnlig med nøje Hensyntagen til Hjælpekasselovens § 2 og § 4. Dette fremgaar ogsaa deraf, at skønt man i 1915 ophævede Bestemmelsen om, at højst 250 000 Kr. kunde refunderes Kommunerne i Anledning af Hjælpekasseudgifter, og altsaa blev staaende ved, at Refusionen skulde udgøre en Trediedel af det Beløb, som Kommunens Hjælpekasse havde anvendt, blev dog Refusionsbeløbene, som Staten skulde yde, ikke af en saadan Størrelse, at det her foreslaaede Beløb ikke vilde have været tilstrækkeligt. Refusionsbeløbet laa gennem Aarene 1915—20 under 750 000 Kr., det er først efter 1920 og ganske særlig i Aaret 1921—22, at Udgifterne har naaet en saadan Højde, at hvis Staten skulde refunderer Trediedelen, vilde dette for Statens Vedkommende betyde en Udgift paa henvend 3 Mill. Kr. Dette er en Vækst saa formidabel, at den vilde være fuldkommen uforklarlig, hvis der ikke nu ad forskellige Veje var blevet kastet Lys over hele den Forvaltning af Hjælpekassens Midler, man er kommet ind paa, og som for saa vidt kan siges at være anerkendelsesværdig, som den er Udtryk for en vis human Opfattelse, men som paa den anden Side er i Strid med Loven og derfor ikke bør fastholdes.

Jeg mener, at et Beløb af 750 000 Kr. fra Statens Side til dette Formaal er Udtryk for Hensyn saavel til den Prisstigning, der har fundet Sted siden 1915, som til den Befolkningstilvækst, der normalt og ved Genforeningen er tilgaaet Landet, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høje Ting at slutte sig til Lovforslaget i den foreliggende Form.

Gisselbæk: Da den højtærede Indenrigsminister nu har gjort udførligt Rede for Lovforslaget, skal jeg fatte mig kort, idet jeg næsten i et og alt er enig med ham.

Lovforslaget blev fremsat i Folketinget den 21. Februar og er blevet indgaaende drøftet i Salen; da ingen begærede, at det skulde i Udvalg, har Forhandlingerne været ført for aabent Tæppe. Ved anden Behandling stillede imidlertid baade Socialdemokraterne og det radikale Parti Ændringsforslag gaaende ud paa en Forhøjelse af Beløbet, idet Socialdemokraterne krævede 3 Mill. Kr. og de Radikale, saa vidt jeg